

fakultetu u Zagrebu. Od 1947. ravnatelj Arheološkoga muzeja u Zadru, prof. na Filozofskome fakultetu u Zadru (1955–63) i Zagrebu (od 1963). Bavi se uglavnom ant. arheologijom, ali i protopoviješću i srednjim vijekom. Proučava povijest urbanizma i arhitekture, kolonizaciju i municipalnu konstituciju ant. središta, odnos grč. i rim. svijeta na Jadranu, ilirološke teme, topografiju i dr. Vodio arheol. istraživanja u Zadru, Ninu, Bribiru, Kašiću, Maloj Proversu, Mulinama. Urednik i osnivač časopisa »Diadore« iz Zadra, gl. urednik Radova Zavoda za povijesne znanosti HAZU Zadar, i dr. Redoviti član HAZU, vanjski član ANUBiH, dopisni član Njemačkoga arheološkog instituta i Deputazione della storia patria per le Venezie.

BIBL.: *Iskapanje rimske vile u Maloj Proversu*, VjAHD, 1954; *Novo o Kairasu*, ibid., 1954–1957; *O municipalitetu antičke Salone*, ibid., 1958; *Autohtoni elementi u urbanizmu antičkih gradova našeg Primorja*, Godišnjak Naučnog društva BiH, 1965, 3; *Peintures romaines récemment trouvées à Zadar*, Congrès International d'archéologie classique, Paris 1965; *Nin u antici*, u knjizi: *Nin – problemi arheoloških istraživanja*, Zadar 1968; *Bribir u antici*, SHP, 1968, 10; *Antički Nin i njegovi spomenici*, u knjizi: *Povijest grada Nina*, Zadar 1969; *Antički grad na istočnom Jadranu*, Zagreb 1976; *Zadarski forum – stari trg u novom gradu*, Arhitektura, 1977, 160–161; *Faze izgradnje bedema stare Varvarije*, Gunjačin zbornik, Zagreb 1980; *Zadar u starom vijeku*, Zadar 1981. – *Hieronim Stridonjanin – građanin Tursatike*, Rad JAZU, 1986, 24; *Cissa Pularia – Baphium Cissense – episcopus cessenis*, Arheološki radovi i rasprave, X, Zagreb 1987.

LIT.: Š. Batović, *Život i djelo Mate Suića (1915–1980)*, Diadora, 1980, 10. – B. Nedved, Bibliografija radova Mate Suića (1947–1980), ibid. – Mate Suić, *Ljetopis JAZU*, 1981, 85. B. Čk.

SUKOŠAN, naselje nedaleko od Zadra. Ant. ostatke bilježe stariji autori (lok. Bribirština). U sr. vijeku bila su dva naselja, vlasništvo zadarske nadbiskupije: Sukošan sa župnom crkvom Sv. Kasijana i Prljane s crkvicom Sv. Martina. Crkvice Sv. Martina je romanička jednobrodna građevina s polukružnom apsidom, dok su od crkve Sv. Kasijana očuvani predromanički ulomci (kao spoliji). Sred. XVII. st. crkva je pregrađena; natpis o obnovi uklesan je na ranoromanički zabat oltarne pregrade dopremljen iz Zadra za novu namjenu timpana portala. U XV. st. ispred naselja je načinjen umjetni otok (400 m²), na kojemu su zadarski biskupi M. Valaresso i N. Veniero podignuli prostran ljetnikovac čija dva zida strše u moru. Zbog tur. opasnosti u XVI. st. S. je opasan zidom od kojega su očuvani znatni ostaci i tzv. Gornja vrata od sela. God. 1658. Turci su spalili S.; 1660. tik uz naselje podignuta je crkva Gospe od Milosti u kojoj su spoliji i natpisi. U župnoj se crkvi čuva gotički procesijski križ.

LIT.: L. Jelić, *Povijesno-topografske crte o biogradskom primorju*, VjHAD, 1898, str. 110–114. – Š. Perić, *Sukošan u borbi protiv Turaka*, Zadarska revija, 1964, 6. – F. Difić, *Povijest Kandijskog rata u Dalmaciji*, Split 1987. N. Jić.

SULZ, Herman, mariborski stolar (XVII/XVIII. st.). Suradivao 1692. pri izradi stolova za refektorij minoritskoga samostana u Ptuj. Zajedno s Matijom Simonom, vjerojatno pomoćnikom, radio je na postavljanju velikoga Reissova oltara u franjevačkoj crkvi u Varaždinu (1698–1702); Sulz i Simon izradili su za istu crkvu i sakristijske ormare (1700–05).

LIT.: F. Kovačić, *Mariborska umetna obrt u Varaždinu*, Časopis za zgodovino in narodopisje (Maribor), 1924, 19, str. 36–38. – K. Filić, *Franjevci u Varaždinu*, Varaždin 1944, str. 94–97. – S. Vrišer, *Doneski k baročnomu kiparstvu u Mariboru in okolici*, Časopis za zgodovino in narodopisje (Maribor), 1977, 13, str. 144. R.

SUMMERECKER, Sigo (Siegfried), slikarski tehnolog i slikar (Banja Luka, 28. VIII. 1897 – Zagreb, 9. VIII. 1983). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1923 (M. Cl. Crnčić, B. Čikoš-Sesija, F. Kovačević, Lj. Babić). U Sarajevu je od 1924. bio srednjoškolski nastavnik crtanja, a od 1945. profesor na Državnoj školi za likovnu umjetnost. God. 1952–67. predavao je slikarsku tehnologiju na Akademiji u Zagrebu, gdje je osnovao Tehnološku radionicu. Objavio je dva priručnika i više rasprava o problemima slikarske tehnologije. Bio je suradnik časopisa »Technische Mitteilungen für Malerei« od 1926. – Autor je nevelikoga slikarskoga opusa nastalog poglavito u trećem i četvrtom desetljeću. Slikao je pod utjecajem Cézannea realističke mrtve prirode (*Mrtva priroda sa žutim vrčem*), krajolike (*Pejzaž iz Fojnice*, 1930) i portrete (*Autoportret*, 1928). Samostalno je izlagao u Tuzli (1977) i Banjoj Luci (1978).

BIBL.: *Prepariranje i upotreba smolastih firnisa*, Umetnost (Beograd), 1949, 1; *Podloge stafeljske slike*, Beograd 1973; *Tehnike emulzione tempere*, Beograd 1975.

LIT.: Č. Sarajlić, *Sigo Summerecker (katalog)*, Tuzla 1977. – D. Tošić, *Sigo Summerecker (katalog)*, Banja Luka 1978. – G. Gamulin, *Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća*, II, Zagreb 1988. V. Fo.

SUMPETAR (Supetar) → JESENICE

SUNKO, Dionis, arhitekt (Sisak, 30. IX. 1879 – Zagreb, 21. XII. 1935). Završio Graditeljsku školu u Zagrebu 1899, diplomirao 1902. na Tehničkoj visokoj školi u Karlsruheu (F. Weinbrenner). Radio u birou Zemaljske građevne uprave u Karlsruheu, u ateljeu G. Schnecka u Quedlinburgu, te ateljeu Raabe & Wöhlecke u Hamburgu (suradnja na projektima pristanišnih dokova Hamburg/St. Pauli i tornjevima tunela Elbe). Od 1909.

SUHOPOLJE, crkva Sv. Terezije

stalno djelovao u Zagrebu, od 1919. s inž. Rudolfom Jungmannom. Izveo Anatomske zavod Medicinskoga fakulteta na Šalati (1909), Gradsku plinaru na Radničkoj cesti (1910–12), Dječji dom u Kukuljevićevoj ul. 19 (1912), stambene zgrade Strčić na Mažuranićevu trgu 8 i u Žerjavićevoj ul. 10 (1912), trgovačko-stambenu zgradu Hagenauer u Petrinjskoj ul. 5 (1913), trgovačko-stambenu zgradu »Isis« u Hatzovoj ul. 12 (1918–20), zgradu Hrvatske centralne mjenjačke i eskomptne banke u Preobraženskoj ul. 4 (1920–21), stambenu zgradu Sunko na Mažuranićevu trgu 4 (1920–21), hotel »Esplanade« u Mihanovićevoj ul. 1 (1922–24), trgo-

D. SUNKO, hotel Dubrovnik u Zagrebu

